

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 18

Jezus alleen

Toen Petrus de Here Jezus naast Mozes en Elia zag staan Op de Berg der Verheerlijking, stelde hij voor om voor hen allen een tent te maken, waarschijnlijk in de verwachting dat deze toestand permanent zou zijn. Door dat te doen, plaatste hij onnadenkend Mozes en Elia op dezelfde positie als de Here Jezus. Deze twee mannen werden waarschijnlijk geëerd door Petrus en terecht, want Mozes was Israëls grootse middelaar en wetgever en Elia was de voornaamste en meest bekende profeet. Maar toen Petrus hun een belangrijke positie naast de Here Jezus wilde toekennen, verdwenen zij uit het gezicht en toen zag hij niemand anders meer dan JEZUS ALLEEN. Het verslag van deze gebeurtenis in het Woord van God leert ons dat een mens, hoe groot en belangrijk hij op zich zijn mag, niets is als hij vergeleken wordt met de Here Jezus Christus. Daarmee wordt ons de algenoegzaamheid van de Here der heerlijkheid onderwezen.

Is de lezer in zijn christelijke ervaring ooit zover gekomen dat al het andere van het toneel is verdwenen en hij niets anders en geen ander meer zag dan JEZUS ALLEEN? Ik spreek hier niet van een werkelijk schouwspel zoals Petrus dat heeft gezien. Ik spreek van een waarheid, een werkelijkheid van met het hart en het verstand beseffen, een ervaring waar iedereen naar verlangt die Christus wil leren kennen zoals Hij is geopenbaard in het Woord van God.

Gezegend is de gelovige die God heeft doen ervaren en beseffen dat er niets anders en geen andere persoon is dan JEZUS ALLEEN. Slechts weinig mensen hebben deze grote waarheid ontdekt. De overgrote meerderheid van hen die belijden in Christus te geloven, hebben geen besef van Christus alleen. Zij kunnen niet aan Hem denken zonder daar iets of iemand anders aan te verbinden. Zij rechtvaardigen hun houding met argumenten over het belang van deze dingen en het hoge aanzien dat deze zaken genieten. Ondanks al

deze argumenten, moeten deze mensen leren inzien dat er niets van enig belang bestaat als men dat met Christus vergelijkt. Zij moeten echt op die plaats worden gebracht waar God Petrus, Jacobus en Johannes heeft gebracht; waar al het andere uit het gezicht verdwijnt en zij niemand anders zien dan JEZUS ALLEEN.

Overal komen we mensen tegen die belijden te geloven in Jezus Christus en die hun liefde voor Hem betuigen, maar die zich geen enkele voorstelling kunnen maken van iemand die bij Christus hoort zonder daarnaast ook bij een kerk van een of andere richting te behoren. Voor hen is het feitelijk zo dat bij een kerk horen, betekent dat je bij Christus hoort en als je niet bij een kerk hoort, je ook niet bij Hem hoort. Zij aanvaarden het feit dat iemand verbonden is aan een kerk, het maakt niet uit welke, als overtuigend bewijs van zijn verbondenheid met Christus, zonder er zelfs maar bij stil te staan dat de verbondenheid met een kerk wel eens om zakelijke redenen zou kunnen zijn. Zij wijzen de belijdenis van het geloof iedereen af zolang hij niet als lid van een of andere kerk staat ingeschreven. De eenvoudige en eerlijke belijdenis: 'Ik geloof in de Here Jezus Christus en ik volg Hem na,' wordt stevast beantwoord met de vraag: 'Welk kerkgenootschap?' Als iemand ze probeert te vertellen over een relatie met Jezus Christus die op geen enkele manier verband houdt met een kerkgenootschap, beschouwen ze hem als een onwetende heiden aan wie nog nooit is verteld hoe iemand Christus behoort aan te nemen.

Deze misleide mensen geloven dat iemand aan Christus wordt verbonden zodra hij zich bindt aan een kerk. Zij maken van de kerk de middelaar tussen de mensen en Christus. Voor hen is het verlaten van een kerk hetzelfde als het opgeven van Christus en de terugkeer naar de kerk wordt gezien als een terugkeer naar Christus.

Al dergelijke opvattingen zijn misleidingen die in de gedachten van de mensen zijn gelegd door satan, zodat Jezus Christus nooit de eerste plaats kan innemen in hun leven. Hij zal dan nooit de Algenoegzame zijn, maar zal altijd worden geassocieerd met iets anders. Satan wil de mensen laten denken dat God iets tussen de zondaar en de Redder heeft geplaatst – een instituut of organisatie die ook moet worden aangenomen om Christus te kunnen aannemen.

Op grond van de waarheid die in het Woord van God wordt geleerd, aarzel ik niet om met nadruk te verklaren dat iemand die gelooft in de Here Jezus Christus en die Hem navolgt, in de nauwst denkbare verbondenheid met Hem komt, de meest volmaakte gemeenschap met Hem ervaart, zich kan verheugen in Zijn woord en kan getuigen van Zijn waarheid, zonder de poorten van iets dat kerk, kapel, of zending wordt genoemd te hoeven ingaan. Bovendien kan hij op een waarachtige en Hem welgevallige wijze God dienen zonder de diensten van welke kerk dan ook. God heeft nooit gezegd dat Hij aanbeden wil worden 'in Geest en in waarheid én in de kerk.' Hij zoekt noch steeds naar mensen die Hem aanbidden in Geest en in waarheid en Hij zal

zulke aanbedding nooit afwijzen, ook niet als de aanbidder dat doet geheel zonder de instituties die zichzelf kerken noemen.

Sommigen beweren dat een kerk absoluut essentieel is als iemand geestelijk wil groeien. Dat is het oordeel van hen die niets als groei erkennen tenzij het in de kerkdienst is en niets als geestelijk aanvaarden tenzij het verband houdt met een of andere denominatie. 'Kan iemand blijven leven, aanbidden en dienen op een Gode welgevallige wijze zonder een kerk?' wordt vaak gevraagd.

Laten we in antwoord hierop naar de feiten kijken. Iedereen zal zonder meer erkennen dat Christus essentieel is voor geestelijke groei en ook voor een leven, aanbedding en dienst die Gode welgevallig is. Als daarnaast ook de kerk essentieel zou zijn voor deze dingen, moet die wel een even belangrijke plaats hebben als de Here Jezus. Dat zou ons dwingen te aanvaarden dat Hij zonder kerk tekort zou komen, waarmee eens en voor altijd de waarheid dat Jezus Christus algenoegzaam is, wordt ontkracht.

Mensen die iets wat zij een 'kerk' noemen essentieel beschouwen voor een leven, dienst, aanbedding die God eert, hebben er nooit bij stilgestaan wat nou precies een 'kerk' is. Ik zou zo een man of tien bij elkaar kunnen krijgen om samen met mij in korte tijd een organisatie te starten die net zoveel recht heeft zich 'kerk' te noemen als alle andere organisaties die er op aarde zijn. Wij samen zouden net zoveel recht hebben een kerk te stichten als Wesley, Luther of Campbell dat hadden. Bovendien kunnen we onze kerk een naam geven die net zo grandioos is als *Kerk van God, Kerk van Christus, Ware Kerk, Bijbelse Gemeente*, maar het blijft nog steeds niets anders dan een organisatie die door mensen in het leven is geroepen. En wat geldt voor de hele kerk, geldt net zo goed voor de individuen die daar deel van uitmaken. Als er geen mens is die essentieel is voor het leven, de eredienst en de aanbedding, worden zij niet opeens wél essentieel als zij zich verenigen en zichzelf 'kerk' noemen.

Ik verwerp absoluut en volkomen de mystieke vergoddelijking van een kerk als iets dat groter zou zijn dan de som van de individuele componenten. In het beste geval zijn organisaties die 'kerk' worden genoemd niets meer dan een groep mensen. Als iemand dus beweert dat een godvruchtig leven, eredienst en aanbedding voor God afhangt van het deel uitmaken van een groep mensen die door het leven gaan met de naam van een kerk, wijs ik die claim van de hand. Mensen die er dergelijke opvattingen op nahouden missen een juist beeld van de persoon en het werk van de algenoegzame Christus. En dit gebrek aan een juiste opvatting moet worden toegeschreven aan het feit dat zij nog niet op die plaats zijn geweest in hun kennis en ervaring waar geen ander ding en geen ander mens wordt gezien dan JEZUS ALLEEN. Zij kunnen Christus niet bevatten zonder rituelen, sacramenten en plechtigheden. Zij moeten naar die plaats gaan waar niets meer belangrijk is in vergelijking met Christus. Alle dingen moeten vervagen door de uitstraling van de Christus die de eerste plaats inneemt.

Heeft de lezer er ooit over nagedacht dat de meeste mensen, als zij tot Christus komen, een hele verzameling dingen meenemen die zij aan Zijn heilige persoon en werk willen verbinden? Er moeten bepaalde stappen vooraf worden genomen om Hem te kunnen aannemen; daarom kan er geen sprake zijn van de oprechte vraag: 'Here, wat wilt Gij dat ik doen zal?' want zij hebben al van tevoren vastgesteld wat zij gaan doen. 'Ik wil Christus aannemen en dan wil ik worden gedoopt, een lid van de gemeente worden en de aan de gemeenschap deelnemen volgens de regels van onze denominatie,' is over het algemeen de vastgestelde route. Vervolgens beweren ze dat Christus heeft gezegd dat ze deze dingen moesten doen. Maar de waarheid is dat zij deze dingen al met zich meezeulden toen zij tot Hem kwamen. En het ergste van alles is, dat ze zó belangrijk zijn geworden dat Christus niet volmaakt zou zijn zonder deze dingen. Hun houding weerhoudt hen er dus van om de grote waarheid die door Paulus is uitgesproken te onderkennen en te belijden: 'En gij zijt in Hem volmaakt' (Col. 2:10, St.Vert.).

Als iemand die zijn leven heeft toegewijd aan de verkondiging en bekendmaking van Jezus Christus als de Redder van zondaars en als Heer van de gelovigen, ben ik keer op keer tot de conclusie gekomen dat de bewering van velen, dat zij op Christus vertrouwen, onwaarachtig is. Hun echte vertrouwen stellen zij op de dingen die zij een belangrijke plek naast Hem hebben gegeven, zoals hun kerk, hun doop en die ceremonie die zij 'de tafel des Heren' noemen. Wanneer iemand spreekt over het geloof in Christus en een relatie met God die volkomen losstaat van kerken en instellingen, laten zij direct merken dat de grote hoeksteen waarop hun geloof is gebaseerd van hen wordt weggenomen. 'Je pakt alles van me af,' roepen ze angstig uit. Daarop antwoord ik met de volgende vraag: 'Heb ik Christus van je afgenomen?' En vaak blijkt uit hun gezichtsuitdrukking dat ze los van deze dingen geen relatie met Christus hebben. Als deze dingen zouden worden weggenomen, hebben ze het gevoel dat er geen hoop meer is. Voor hen is Christus alléén niet voldoende. Zij ontkennen de positie van ieder die zijn volmaaktheid in Christus vindt. De ware volgeling van Christus moet leren dat noch instemming, noch de afkeuring van mensen enige betekenis heeft in de ogen van God.

'Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf' (II Cor. 13:5) is een schriftuurlijke vermaning waarnaar weinigen lijken te willen handelen. Ik wil graag benadrukken dat dit is gedaan door de schrijver van deze regels. Is uw geloof in Jezus Christus een eenvoudig en onvoorwaardelijk geloof in het verslag dat God over Zijn Zoon heeft gegeven? 'Wie de Zoon heeft, heeft het leven' (I Joh. 5:12) is het bondige getuigenis van de Schrift. Heeft u Hem, of heeft u alleen dingen waarvan u veronderstelt dat ze met Hem te maken hebben? Als u op een of andere manier al de uiterlijkheden van de godsdienst zou verliezen, heeft u dan het vertrouwen dat u toch door Jezus met God verbonden blijft? Kunt u oprecht zeggen: 'Ik heb dat wat mijn hart volkomen bevredigt – ik heb Christus'?

